

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.944 van 16 november 1998
in de zaak A. 80.004/IX-1401.**

In zake : Frank BELS,
die woonplaats kiest bij
advocaat Ph. VANDE CASTEELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Vossendreef 6/8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landsverdediging.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 27 augustus
1998 namens Frank BELS werd ingediend door zijn raadsman
Ph. VANDE CASTEELE, advocaat te Brussel, om de schorsing
te vorderen van de tenuitvoerlegging van de:

- "- beslissing van de examencommissie voor de
'beroepsproeven voor bevordering tot de graad
van majoor - officieren met het brevet van
ingenieur van het militair materieel' stellende
op 26 mei 1998 dat verzoeker niet heeft voldaan
aan het beroepsexamen voor bevordering tot de
graad van majoor;
- beslissing houdende toekenning van de kwoterin-
gen voor het proefschrift (schriftelijk en
mondeling gedeelte);
- beslissing (van 10 april 1998) houdende weige-
ring van de aanvraag tot wraking van Kolo-
nel IMM F. GERMAIN als (effectief) lid van de
examencommissie voor de kandidaat-majors
extra-muros sessie 97-98;
- beslissing houdende aanduiding van Kolonel IMM
F. GERMAIN als (effectief) lid van de examen-
commissie voor de kandidaat-majors extra muros
sessie 97-98";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van advocaat Ph. VANDE CASTEELE, die verschijnt voor verzoeker, en van majoor militair administrateur R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 29 augustus 1983 neemt verzoeker dienst voor een onbepaalde duur waardoor de ganse vormingsperiode als kandidaat-beroepsofficier bij de landmacht gedekt wordt, wordt hij toegelaten tot de Koninklijke

Militaire School in de hoedanigheid van leerling en aangesteld in de graad van korporaal.

Op 1 maart 1984, 1 september 1984 en 25 september 1985 wordt hij aangesteld respectievelijk in de graden van sergeant, adjudant en onderluitenant.

Op 25 december 1988 wordt verzoeker benoemd tot onderluitenant, wordt hij opgenomen in het kader der beroepsofficieren en wordt hij opgenomen in het korps van de officieren van de pantsertroepen.

Op 26 september 1989 wordt verzoeker benoemd tot luitenant.

Op 1 juli 1994 behaalt hij het brevet van ingenieur van het militair materieel.

Op 26 september 1994 wordt hij benoemd tot de graad van kapitein met het brevet van ingenieur van het militair materieel.

1.2. Op 10 april 1995 vraagt verzoeker zijn ontslag uit het kader der beroepsofficieren. Dit ontslag wordt hem door de Minister van Landsverdediging geweigerd op 7 juni 1995.

1.3. Op 14 juni 1995 vraagt verzoeker een non-activiteit wegens persoonlijke aangelegenheden voor de duur van 12 maanden. Deze non-activiteit wordt hem door de Minister van Landsverdediging geweigerd op 1 augustus 1995.

1.4. Met een nota van 1 augustus 1996 vraagt luitenant-kolonel IMM F. GERMAIN van de Sectie Personeel en Organisatie van de Staf van de Landmacht (GS1-IMM), onder meer aan verzoeker om vóór 1 november 1996 een onderwerp voor te stellen met betrekking tot het proefschrift dat dient voorbereid te worden in het kader van de beroepsproeven voor kandidaat-majoor IMM.

1.5. Op 28 oktober 1996 stelt verzoeker het volgende onderwerp voor :

"Mogelijkheden en beperkingen van gepantserde wielvoertuigen in vergelijking met rupsvoertuigen. Technische aspecten & Marktevolutie".

1.6. Met een nota van 22 september 1997 doet kolonel IMM F. GERMAIN van de Sectie Personeel en Organisatie van de Staf van de Landmacht (GS1-IMM) het volgende voorstel voor de samenstelling van de jury voor de beroepsproeven van de kandidaat-majors IMM :

"Effectieve leden	Plaatsvervangers
Kol IMM GERMAIN	Maj IMM PIRLOT
(GSP-Pro)	(KMSch)
LtKol IMM LIEVENS	Maj IMM VERLINDE
(St Gpg Maint)	(KMSch)".

1.7. Op 10 oktober 1997 zendt de Stafchef van de Landmacht, per order generaal-majoor A. FAIRON, een eerste nota met betrekking tot de samenstelling van de examencommissies voor de beroepsproeven kandidaat-majoor sessie 97-98.

1.8. Met een nota van 8 januari 1998 zendt de Stafchef van de Landmacht, per order generaal-majoor A. FAIRON, een nieuwe nota met betrekking tot de beroepsproeven kandidaat-majoor sessie 97-98. Deze nota vernietigt de nota van 10 oktober 1997 en bevat een aantal wijzigingen. Ook de samenstelling van de examencommissie wordt gewijzigd. Uit de bijlage B bij de nota van 8 januari 1998 blijkt, onder meer, dat kolonel IMM F. GERMAIN wordt aangeduid als effectief lid van de examencommissie.

Dit is de vierde bestreden akte.

1.9. Met een nota van 26 januari 1998 zendt kolonel IMM F. GERMAIN van de Sectie Personeel en Organisatie van de Staf van de Landmacht (GS1-IMM) het tussentijds verslag van kolonel IMM E. WERBROUCK van 22 januari 1998 aan generaal-majoor A. FAIRON van de Inspectie van de Landmacht (GSX), die werd aangewezen als voorzitter van de examencommissie voor de beroepsproeven kandidaat-majoor sessie 97-98. Kolonel IMM F. GERMAIN stelt dat uit het verslag blijkt dat het proefschrift van verzoeker nog geen voldoende vooruitgang heeft gemaakt en niet beantwoordt aan het niveau vereist van een kandidaat majoor IMM.

1.10. Met een nota van 9 maart 1998 zendt kolonel IMM E. WERBROUCK, directeur van het proefschrift, aan de Stafchef van de Landmacht (GSX) een tweede tussentijds verslag met betrekking tot de vooruitgang van het proefschrift van verzoeker. Hij besluit dat hij zich zorgen maakt wat betreft het eindresultaat van het proefschrift.

1.11. Met een nota van 31 maart 1998 vraagt verzoeker aan de Stafchef van de Landmacht de wraking van kolonel IMM F. GERMAIN als lid van de examencommissie voor de kandidaat-majours sessie 97-98. Verzoeker stelt, onder meer, dat er sinds de toelatingsproef tot de stage IMM van verzoeker op 15 oktober 1991 geleidelijk aan een slechte verstandhouding is gegroeid tussen kolonel IMM F. GERMAIN en hemzelf, dat ondanks herhaalde vruchteloze pogingen tot dialoog het conflict dusdanige proporties aannam dat hij op 13 april 1995 zijn ontslag aanvraagt uit het kader der beroepsofficieren, dat zijn ontslagaanvraag in grote mate een gevolg was van de stroeve houding van en de weigering van communicatie door kolonel IMM F. GERMAIN, dat laatstgenoemde daar waar mogelijk verdergaat met het dwarsbomen van verzoeker, dat de korpscommandant van verzoeker op 22 november

1996 een nota heeft geschreven aan de Staf van de Landmacht om zijn beklag te doen betreffende de onaanvaardbare acties van kolonel IMM F. GERMAIN, dat er een zeer slechte verstandhouding bestaat tussen kolonel IMM F. GERMAIN en verzoeker, dat het zeer waarschijnlijk is dat kolonel IMM F. GERMAIN zichzelf heeft voorgedragen als lid van de examencommissie, dat de thesis van verzoeker handelt over de mogelijkheden en beperkingen van gepantserde wielvoertuigen in vergelijking met rupsvoertuigen, dat dit onderwerp niet behoort tot de technische specialiteit van kolonel IMM F. GERMAIN terwijl er verschillende andere officieren zijn die wel specifieke ervaring hebben in dit domein, dat aangezien er een openlijk conflict bestaat tussen kolonel IMM F. GERMAIN en verzoeker het erg onwaarschijnlijk is dat eerstgenoemde een neutraal oordeel kan vellen over de kwaliteit van de thesis van laatstgenoemde.

1.12. Met een nota van 10 april 1998 weigert de Stafchef van de Landmacht, per order generaal-majoor A. FAIRON, voorzitter van de examencommissie, de aanvraag tot wraking die door verzoeker werd ingediend. De voorzitter van de examencommissie verwijst in de motivering van zijn beslissing naar de artikelen 29 en 30 van het koninklijk besluit van 7 februari 1994 "betreffende de voortgezette vorming van de lagere officieren van het actief kader van de krijgsmacht en de beroepsproeven, door de beroepsofficieren van de krijgsmacht af te leggen met het oog op de bevordering tot de graad van majoor of tot een gelijkwaardige graad", waarin de wijze van aanduiden van de examencommissie en haar samenstelling wordt bepaald. De artikelen 22, 23 en 24 van het ministerieel besluit van 8 februari 1994 "betreffende de voortgezette vorming van de lagere officieren van het actief kader van de krijgsmacht en de beroepsproeven, door de beroepsofficieren van de krijgsmacht af te leggen met het oog op de bevordering tot de graad van

majoor of tot een gelijkwaardige graad" werken dit verder uit. De voorzitter van de examencommissie stelt in zijn beslissing dat nergens de reglementaire mogelijkheid geschapen werd om de wraking van één van de leden van de examencommissie te vragen. Hij wijst er verder op dat hij de werking van deze commissie regelt, dat hij toeziet op het opstellen van de vragen, op de afwikkeling van de examens en op de beoordeling van de kandidaten. De invloed van elk afzonderlijk lid is beperkt en elk lid is tegenover de voorzitter verantwoording verschuldigd voor de door hem toegekende kwotering; elk lid is gehouden een onpartijdig en objectief oordeel uit te brengen. De voorzitter besluit dat "gezien de wraking niet reglementair voorzien is en daar de werking van de examencommissie afdoende waarborgen biedt voor een eerlijk verloop van het examen" de Staf van de Landmacht niet ingaat op het verzoek tot wraking van kolonel IMM F. GERMAIN als lid van de examencommissie voor de kandidaten-majoor sessie 97-98.

Dit is de derde bestreden akte.

1.13. Met een nota van 21 april 1998 zendt majoor IMM M. WOUTERS, secretaris van de examencommissie, een exemplaar van het proefschrift van verzoeker aan de voorzitter van de examencommissie en aan de volgende leden : kolonel IMM F. GERMAIN, luitenant-kolonel IMM LIEVENS, majoor IMM PIRLOT en majoor IMM VERLINDE.

1.14. Op 26 mei 1998 in de voormiddag zetelt de examencommissie met betrekking tot het proefschrift van verzoeker. Wat betreft het schriftelijk gedeelte wordt de volgende beslissing genomen :

"SCHRIFTELIJK EXAMEN : Proefschrift van kandidaat-majoor IMM :

	Cijfer	Coëfficiënt	Resultaat
a. Vorm	6,25/20	1	6,25/20
b. Inhoud	5,25/20	4	21,00/80
c. Totaal	--	--	27,25/100
d. Eindresultaat	--	--	13,63/50

TITEL VAN HET PROEFSCHRIFT :

Mogelijkheden en beperkingen van gepantserde wielvoertuigen in vergelijking met rupsvoertuigen. Technische aspecten en marktevolutie.

BEOORDELING VAN HET PROEFSCHRIFT :

Het doel dat oorspronkelijk werd opgelegd, te weten het realiseren van een mathematisch multi-criterium model (zie nota SRFT/CO Nr 9700983 van 24 Jan 97) is niet BEREIKT en zelfs de doelstellingen die de kandidaat zichzelf oplegt bij de aanvang van zijn werk werden niet bereikt.

Het werk is in het huidige stadium niet uitbaatbaar door de Staf van de Landmacht.

In het werk ontbreekt een leidraad en er is onvoldoende samenhang.

In tegenstelling tot de ontvangen richtlijnen (zie nota SRFT/CO Nr 9700983 van 24 Jan 97) bestaat het werk voornamelijk uit een compilatie van beschikbare documentatie".

Deze kwotering van het schriftelijk gedeelte van het proefschrift vormt een deel van de tweede bestreden akte.

1.15. Op 26 mei 1998 in de namiddag vindt de mondelinge verdediging van het proefschrift plaats. De leden van de examencommissie geven het volgende "waardecijfer" voor de mondelinge verdediging :

"

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Taal en houding	13/20	12/20	14/20	12/20	14/20	14/20
Waarde van de uiteenzetting	9/20	9/20	10/20	12/20	12/20	12/20
Bewijsvoering	9/20	7/20	8/20	10/20	11/20	11/20

(1) = luitenant-kolonel SBH DE VROE

(2) = kolonel IMM F. GERMAIN

(3) = luitenant-kolonel SBH J. SWENNEN

(4) = luitenant-kolonel IMM F. LIEVENS

(5) = luitenant-kolonel J. WALTHER

(6) = luitenant-kolonel SBH D. MEGANCK.

Deze resultaten worden als volgt herleid tot het eindresultaat 10,64/20 wat betreft de mondelinge verdediging :

	Rekenkundig gemiddelde	Coëfficiënt	Resultaat
Taal en houding	13,17	1	13,17
Waarde van de uiteenzetting	10,67	3	32,00
Bewijsvoering	9,34	2	18,67
		Totaal op 120	63,84
		Totaal op 20	10,64

"

Deze kwotering van de mondelinge verdediging van het proefschrift vormt een deel van de tweede bestreden akte.

1.16. Op 26 mei 1998 neemt de examencommissie de volgende eindbeslissing :

"1. Gedetailleerde uitslagen :

	Gedeeltelijk examen	Waardecij- fer	Coëfficië- nt	Uitslagen
a.	Veiligheids- en Defensieproblema- tiek	16,25/20	1	16,25/20
b.	Organisatie van de krijgsmacht	16,60/20	1	16,60/20
c.	Totaal (a+b)	--	--	32,85/40
d.	Uitslag fase Intermachten CKHO	--	--	16,43/20
e.	Proefschrift (schriftelijk)	5,45/20	2,5	13,63/50
f.	Mondelinge verdediging	10,64/20	1,5	15,96/30
g.	Totaal proefschr- ift	--	--	29,59/80
h.	Einduitslag (d+g)	--	--	46,02/100

2. De kandidaat HEEFT NIET VOLDAAN aan het be-
roepsexamen voor de bevordering tot de graad van
majoer.

3. voor de tweede poging kan de kandidaat vrij-
stelling bekomen voor het volgende gedeeltelijke
examen : CKHO : Fase Intermachten".

Dit is de eerste bestreden akte;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot
schorsing.

Overwegende dat de verwerende partij de
ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist;
dat er over de door haar opgeworpen exceptie slechts
uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan
de beide, cumulatieve voorwaarden vereist door arti-
kel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan,
hetgeen te dezen niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker als eerste middel aanvoert : machtsoverschrijding, schending van de onafhankelijkheids- en onpartijdigheidsbeginselen en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht

"Doordat

een examenjury afzonderlijk aangeduid werd voor de enige twee kandidaten IMM, die zich in 1996 aangemeld hadden (nl. Kapt PIETERS en verzoeker); dat de bestreden eindbeslissing van 26 mei 1998 steunt op de vaststelling dat verzoeker een onvoldoende globaal cijfer behaald heeft; dat verzoekers resultaten voor de rubriek 'proefschrift' als volgt vastgesteld werden door de tijdelijke leden van de jury :

'Schriftelijk examen : 27,25/100, nl. vorm :

6,25/20 en inhoud : 5,25/20

Mondelinge verdediging : 10,64/20

Totaal : 29,59/80'

dat verwerende partij i.v.m. de expliciete aanvraag tot wraking van een jurylid geantwoord heeft dat 'nergens de reglementaire mogelijkheid geschapen werd';

dat verwerende partij bepaald heeft in haar reglementering dat de tijdelijke juryleden 'experten in de betreffende specialiteit of IMM' moeten zijn en 'enkel de tijdelijke leden van de jury zijn gemachtigd het schriftelijk deel van de thesis te quoteren' (art. 7.1 en 9.1, nota van 29 januari 1998, GS1-IMM & Secretaris van de jury;

TERWIJL

dat de overheid steeds blijk moet geven van een 'meer dan elementaire onpartijdigheid en onafhankelijkheid in de besluitvorming'; dat 'onder die

rubriek ook de beslissingen moeten worden gebracht waarbij ambtenaren worden beoordeeld (...) alsmede beslissingen van examenjury's'; dat 'dit een substantiële vereiste is voor de geldigheid van het examen en van de uitslag ervan' (K.LEUS, De plicht tot onpartijdigheid als beginsel van behoorlijk bestuur in 'Algemene beginselen van behoorlijk bestuur', Kluwer, A'pen, 1993, p. 184, p. 191, n° 32);

dat verzoeker op 1 april 1998 in herinnering gebracht heeft dat de talrijke nadelige tussenkomsten van Kol IMM GERMAIN dermate belemmerend waren dat ze hem zelfs geleid hadden tot het aanbieden van zijn 'vrijwillig' ontslag; dat hij zich ook terecht vragen stelde 'bij het feit dat Kol IMM GERMAIN waarschijnlijk zichzelf heeft voorgedragen als kandidaat jurylid'; dat tenslotte 'voor zover mij bekend is behoren beide onderwerpen (ndvr : Kapt IMM PIETERS en Kapt BELS) niet tot de technische specialiteit van Kol IMM GERMAIN, terwijl er verschillende andere Offr Sup IMM bestaan die wel specifieke ervaring hebben in deze domeinen';

dat in casu het zelfs a priori aan eenieder bekend was dat de verhoudingen tussen verzoeker en Kolonel IMM F. GERMAIN bijzonder gespannen en vertroebeld waren sinds 1991; dat verzoekers voormalige en huidige korpscommandanten de hogere overheden mondeling en zelfs schriftelijk gewezen hadden op deze situatie; dat verzoekers aanvraag tot wraking bijgevolg ook gesteund werd door zijn oversten;

dat bovendien in de militaire jury, samengesteld uit IMM-officieren, Kolonel IMM F. GERMAIN de hoogste rang bekleedde zodat het voorspelbaar was dat hij onvermijdelijk zijn gekende invloed op beslissende wijze zou kunnen laten gelden;

dat dit des te meer het geval is dat deze officier ook de functie van GS1-IMM waarnam sinds 1991; dat hij de enige verantwoordelijke was voor het personeelsbeheer van de IMM-officieren en dus de feitelijke macht bezat inzake de mutaties en bevorderingen van de IMM-officieren; dat hij overigens de jure - minstens - de facto de samenstelling van de jury had kunnen voorstellen en beïnvloeden;

dat er dus voldoende redenen voor de hand lagen om aan te nemen dat hij zijn taak niet op een objectieve wijze zou (kunnen) vervullen; dat gelet op het gering aantal kandidaten, het voor de verwerende partij volstrekt mogelijk was om zich rekenschap te geven van al de problemen, die rezen bij de aanwijzing van de tijdelijke jury-leden; dat voor zover nodig verzoeker de probleemstelling voorafgaandelijk heeft opgeworpen op 1 april 98, zodra de betwiste aanduiding hem werd bekendgemaakt;

dat de omstandigheid dat generlei reglementering in een wrakingsprocedure voorziet niet wegneemt dat de overheid een bijzondere zorg aan de dag moet leggen bij de aanduiding van de juryleden van een

examenjury; dat ook buiten iedere wets- of verordening-bepaling het bestuur ook in niet-contentieuze aangelegenheden de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur - met inbegrip van o.m. het onpartijdigheids- en onafhankelijkheidsbeginsel - moet eerbiedigen;

dat er i.c. ook geen enkel bewijs voorhanden is dat het onmogelijk zou geweest zijn om andere jury-leden aan te wijzen; dat er hiertoe zelfs geen aanwijzingen zijn;

dat integendeel de jury voor de IMM-kandidaten slechts twee kandidaten diende te beoordelen, wiens naam gekend was en overigens medegedeeld was door GS1-IMM (zijnde Kol IMM F. GERMAIN); dat de titel van hun eindwerk bepaald was sinds eind 1996, zodat de nodige specialisten konden aangewezen worden;

dat de bepalingen van het middel geschonden zijn, zodat de eindbeslissing van 26 mei 1998, de kwoteringen voor het proefschrift, de weigering van de aanvraag tot wraking en de aanduiding van de tijdelijke juryleden machtsoverschrijdend zijn;

dat het zorgvuldigheidsbeginsel verder met zich mede brengt dat verwerende partij een bijzondere aandacht had moeten besteden aan het aanwijzen van de jury;

dat de beroepsproeven van majoor immers een essentiële rol bekleden in verzoekers statuut; dat het slagen de noodzakelijke voorwaarde uitmaakt om de facto majoorsfuncties uit te oefenen en verder bevorderd te worden naar Konings keuze;

dat de formele motivering van de (bestreden) aanduiding van de tijdelijke juryleden geen enkel verklaring aanbrengt waarom precies elk jurylid werd aangeduid; dat in het bijzonder geen enkele verklaring geldt waarom überhaupt Kol IMM F. GERMAIN zichzelf diende voor te stellen en bovendien aangeduid werd; dat niets aanneembaar kan maken dat precies hij diende verkozen te worden boven specialisten in de door de (slechts) twee proefschriften bestreken domeinen;

dat het intern voorschrift dat de tijdelijke juryleden 'experten in de betreffende specialiteit of IMM' moeten zijn, geen afdoende waarborg biedt; dat een IMM-officier niet noodzakelijkerwijze specialist is in het domein, dat het proefschrift bestrijkt; dat overigens dezelfde regel geldt in andere domeinen (behoudens andersluidende aanwijzingen is bv. een jurist, beslagen in handelsrecht, geen expert in administratief recht);

dat het feit dat men 'vragen te stellen gedurende de mondelinge verdediging' zal voorbereiden voor 'de juryleden, niet gespecialiseerd in de behandelde stof' (supra, 8.c) niet verantwoordt waarom men geen specialisten had moeten aanduiden";

3.1.2.1. Overwegende dat de vraag rijst of het eventueel gebrek aan onpartijdigheid van kolonel IMM F. GERMAIN een beslissende invloed kan hebben gehad op de beslissing van de hele examencommissie; dat uit de samenstelling van de examencommissie blijkt dat kolonel IMM F. GERMAIN de hoofdofficier was met de hoogste graad die zowel voor het proefschrift (beoordeeld door vier leden) als voor de mondelinge verdediging ervan (beoordeeld door zes leden) een beoordelingscijfer aan verzoeker heeft toegekend; dat daarmee als dusdanig evenwel nog niet is aangetoond dat hij "onvermijdelijk zijn gekende invloed op beslissende wijze zou kunnen laten gelden"; dat uit de uiteenzetting der feiten en uit de bespreking van het tweede middel blijkt dat de wijze van beoordeling door de examencommissie in essentie gesteund is op een cijfermatige beoordeling door de verschillende juryleden waarbij de toegekende punten werden omgerekend tot een gemiddelde, zodat van een rechtstreekse beïnvloeding van een jurylid door een ander jurylid geen sprake blijkt te zijn; dat, zelfs indien men zou oordelen dat er voldoende redenen zijn om aan te nemen dat kolonel IMM F. GERMAIN zijn taak van jurylid niet op een objectieve en onpartijdige wijze zou kunnen vervullen, vastgesteld dient te worden dat zijn invloed, op het eerste gezicht, relatief beperkt en niet doorslaggevend geweest is; dat hij bij de beoordeling van het proefschrift slechts één van de vier leden van de examencommissie was; dat hij bij de beoordeling van de mondelinge verdediging één van de zes oordelende hoofdofficieren was; dat uit de bespreking van het tweede middel blijkt dat de beoordeling van het proefschrift van verzoeker en de mondelinge verdediging ervan door kolonel IMM F. GERMAIN niet kennelijk strenger is dan deze van de andere leden van de examencommissie; dat op het eerste gezicht het oordeel en de invloed van kolonel IMM F. GERMAIN dan ook niet beslissend lijkt te zijn geweest; dat, in de mate in het eerste middel de

schending van het onafhankelijkheids- en onpartijdigheidsbeginsel wordt aangevoerd, het middel niet ernstig is;

3.1.2.2. Overwegende dat in het verzoekschrift, niet wordt aangetoond dat de overheid bij de aanduiding van de leden van de examencommissie niet met de vereiste zorg heeft gehandeld; dat het derhalve niet blijkt dat het zorgvuldigheidsbeginsel in casu zou zijn geschonden;

3.1.2.3. Overwegende dat, met betrekking tot het gebrek aan formele motivering van de aanduiding van de tijdelijke leden van de examencommissie dient te worden vastgesteld, dat noch het koninklijk besluit van 7 februari 1994 betreffende de voortgezette vorming van de lagere officieren van het actief kader van de krijgsmacht en de beroepsproeven, door de beroepsofficieren van de krijgsmacht af te leggen met het oog op de bevordering tot de graad van majoor of tot een gelijkwaardige graad, noch het ministerieel besluit van 8 februari 1994 met hetzelfde opschrift een bepaling bevatten die specifiek betrekking heeft op de samenstelling van de examencommissie, waarin de uitdrukkelijke motivering van de samenstelling van de commissie wordt opgelegd; dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, op het eerste gezicht, ter zake niet toepasselijk is; dat luidens artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 onder "bestuurshandeling" dient verstaan te worden "de eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meerdere bestuursinstellingen of voor een ander bestuur"; dat de nota van 8 januari 1998 van de voorzitter van de examencommissie de samenstelling van de examencommissie bepaalt; dat deze nota echter een voorbereidende beslissing is die deel uitmaakt van een complexe rechtshandeling; dat zij niet beoogt

rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurd en of voor een ander bestuur; dat de wet van 29 juli 1991 dan ook niet van toepassing lijkt te zijn op de nota van 8 januari 1998; dat verzoeker tevens aanvoert dat geen enkele verklaring wordt gegeven waarom kolonel IMM F. GERMAIN zichzelf diende voor te stellen en bovendien aangeduid werd, en dat niets aanneembaar kan maken dat precies hij diende verkozen te worden boven specialisten in de door de twee proefschriften bestreken domeinen; dat artikel 22, § 3, van het genoemd ministerieel besluit van 8 februari 1994 het volgende bepaalt :

"Aan de permanente leden van de examencommissie kunnen hoofdofficieren als tijdelijke leden toegevoegd worden die aangewezen worden op grond van hun specifieke kennis of van het feit dat zij deel uitmaken van hetzelfde korps als de kandidaat. (...)"

dat uit deze bepaling niet kan worden afgeleid dat kolonel IMM F. GERMAIN zichzelf niet zou mogen voorstellen als effectief lid van de examencommissie, zoals hij bij nota van 22 september 1997 heeft gedaan; dat het administratief dossier geen motivering of verklaring moet bevatten waarom kolonel IMM F. GERMAIN zichzelf heeft voorgesteld en deze uiteindelijk ook als lid van de examencommissie werd aangeduid; dat in de mate in het eerste middel de schending van de motiveringsplicht wordt aangevoerd, het middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert, eerste onderdeel, machtsoverschrijding, onwettige motieven, schending van het redelijkheidsbeginsel en kennelijke beoordelingsfout(en) en tweede onderdeel, machtsafwending;

"Doordat

dat de eindbeslissing van 26 mei 1998 steunt op de vaststelling dat verzoeker een onvoldoende globaal cijfer behaald heeft; dat verzoekers resultaten voor de rubriek «proefschrift» als volgt vastgesteld werden door de tijdelijke leden van de jury :

«Schriftelijk examen : 27,25/1000
nl. vorm : 6,25/20 en inhoud : 5,25/20
Mondelinge verdediging : 10,64/20
Totaal : 29,59/80»

Terwijl

rekening houdende met de concrete gegevens waarover verzoeker beschikt, hij terecht kan oordelen dat de beslissing van de jury niet geacht kan worden te liggen binnen de breedte, afgebakend door de redelijkheid, waartussen de beoordelingsbevoegdheid van de jury zich relatief vrij zou kunnen bewegen; dat de beoordelingen dermate streng zijn dat er zelfs sprake is van machtsafwending;

dat, ter herinnering, de nota van 1 augustus 1996 van (toenmalig) LtKol GERMAIN, toen reeds GS1-IMM, inzake de beroepsproeven sessie 1997-98 stelt (punt 3) dat «het voor te dragen werk moet op het niveau van gespecialiseerd ingenieur zijn en in betrekking staan met de huidige activiteiten van de kandidaten» - quod est-;

dat ter andere herinnering verzoeker meer dan 16/20 behaald had voor de eerste fase van de beroepsproeven (CHKO), waaraan de huidige jury geen enkele wijziging kon aanbrengen; dat om verzoeker te doen mislukken - dus «toevallig» net iets minder dan 50/100 - hij werkelijk zeer lage cijfers diende te behalen voor het proefschrift;

dat in dat opzicht het uiteraard minder evident was om een onvoldoende cijfer te gunnen voor de mondelinge verdediging, vermits de zitting openbaar was en vele autoriteiten op grond van beroepsmatige en wetenschappelijke interesse hadden besloten om aanwezig te zijn (informeel vroegen velen zich uiteraard af hoe Kol IMM GERMAIN verzoeker ditmaal zou kunnen aanpakken ... de verwachtingen waren gespannen);

dat thans op generlei wijze kan verklaard worden waarom verzoeker bv. slechts 6,25/20 qua «vorm» wordt toegekend; dat de «inhoud» van 5,25/20 even onverklaarbaar is voor een redelijk mens; dat de rubriek «schriftelijk gedeelte» op zich dus onredelijk is; dat overigens Prof. Dr. ir D. VANDEPITTE (KUL) op 7 juli 1998 duidelijk verklaart dat verzoekers proefschrift een behoorlijke kwotering verdient;

dat ook de rubriek «mondelinge verdediging» even onverklaarbaar en onredelijk is; dat de verklaringen van enige aanwezige hoofddofficieren, nl. Kolonel IMM STEVINS en Luitenant-Kolonel IMM SCHEVERNELS, terdege bevestigen dat redelijkerwijze minstens een cijfer van 14/20 diende verleend te worden voor deze rubriek; dat het cijfer van nipt 10/20 duidelijk mondjesmaat werd toegekend enkel om het (onvermijdelijk) later (informeel) protest van de aanwezigen te milderen (anders geschreven, men durfde het niet aan om ook voor het mondeling een onvoldoende toe te kennen);

dat zowel de formele motivering van de jurybeslissing als de kwoteringen zelf verder volstrekt tegengesproken worden door andere feiten, die even onbetwistbaar zijn;

dat verzoeker aldus uitgenodigd werd om zijn onderwerp voor te stellen op het Internationaal Symposium (SHRIVENAM), nadat zijn uiteenzetting werd aanvaard door een panel van vermaarde specialisten; dat de Belgische afvaardiging aan de Stafchef van de Landmacht op 2 juni 1998 verslag heeft uitgebracht over het symposium met de precisering dat -samengevat- «de studie van (BELS) werd het meest gewaardeerd. - Buitenlandse legers wensen het voorgestelde model te gebruiken - In de schoot van het Belgisch leger kan deze studie een wezenlijke bijdrage leveren - (BELS) heeft bijgedragen tot de goede faam van de Krijgsmacht»;

dat men dus niet goed inziet waarom deze studie niet op het niveau van gespecialiseerd ingenieur zou zijn; dat men evenmin inziet hoe kan beweerd worden dat verzoekers proefschrift niet uitmondt op een mathematisch multicriteriummodel;

dat de Britse, Nederlandse, Franse en Deense legeroverheden overigens hun bijzondere waardering over de studie hebben laten kenbaar maken met bede het model te mogen gebruiken;

dat verzoeker verder verzocht werd om aan de Cranfield University als spreker deel te nemen ter gelegenheid van een nieuw internationaal symposium in september 1998; dat de omstandigheid dat de Belgische Krijgsmacht deze kosten van de zending thans toch niet wilt dragen uiteraard geen enkele afbreuk kan doen aan de intrinsieke waarde van verzoekers onderzoek;

dat, inachtgenomen het voortreffelijk curriculum van verzoeker, het bij gebrek aan andere elementen, niet verklaarbaar is waarom plots verzoeker zo streng beoordeeld werd; dat elke redelijkheidsgrens overschreden is; dat de toegekende deelkwoteringen onwettelijk zijn, zoals aangeduid in het eerste onderdeel;

dat de echte verklaring te vinden is in de probleemstelling, die in het eerste middel worden aangesneden onder de vorm van een schending van andere algemene beginselen van behoorlijk bestuur; dat zulks aanwijst dat er ook sprake is van machtsafwending, vermits er blijkt dat de jury in hoofdzaak verzoeker heeft willen benadelen zonder oog te hebben voor de objectieve waarde van zijn proefschrift; dat de schending van het onpartijdigheidsbeginsel in casu de machtsafwending bewijst;"

3.2.2.1. Overwegende dat de eerste bestreden beslissing van 26 mei 1998 waarbij wordt geoordeeld dat verzoeker niet voldaan heeft aan het beroepsexamen voor bevordering tot de graad van majoor formeel gemotiveerd is door de cijfermatige beoordeling die verzoeker voor de verschillende examenonderdelen heeft behaald; dat artikel 35, § 1, van het genoemd koninklijk besluit van 7 februari 1994 bepaalt dat de beroepsproeven voor de officieren met brevet van ingenieur van het militair materieel uit twee proeven bestaan :

1° een schriftelijke proef betreffende de algemene organisatie van de krijgsmacht en de algemene aspecten inzake de veiligheids- en defensieproblematiek;

2° een proef die bestaat uit het opstellen en het mondeling verdedigen van een proefschrift over een onderwerp, dat goedgekeurd is door de militaire overheid die de minister aanwijst, in verband met de technische specialiteit van de kandidaat;

dat verzoeker de uitslagen die hij bekomen heeft voor de (eerste) schriftelijke proef, waarin hij zowel voor het onderdeel "veiligheids- en defensieproblematiek" als voor het onderdeel "organisatie van de krijgsmacht" met opvallend succes is geslaagd, niet blijkt te betwisten; dat het eerste onderdeel enkel betrekking blijkt te hebben op de beoordeling van het proefschrift en de mondelinge verdediging ervan; dat de vraag rijst of de beoordeling die de examencommissie voor het proefschrift heeft toegekend, geacht kan worden te liggen binnen de grenzen, afgebakend door de redelijkheid, waartussen de beoordelingsbevoegdheid van de examencommissie zich vrij kan bewegen; dat verzoeker stelt dat op generlei wijze verklaard kan worden waarom hij op het aspect "vorm" werd beoordeeld met een cijfer van (slechts) 6,25/20; dat uit het administratief dossier neergelegd door de verwerende partij blijkt dat het proefschrift van verzoeker werd beoordeeld door vier leden van de

examencommissie : kolonel IMM F. GERMAIN, majoor IMM P. VERLINDE, majoor IMM M. PIRLOT en luitenant-kolonel IMM F. LIEVENS; dat voor het aspect "vorm" - waaraan 20 % van de punten van het proefschrift worden toegekend deze juryleden de volgende punten hebben verleend :

- kolonel GERMAIN : 6/20,
- majoor VERLINDE : 4/20,
- majoor PIRLOT : 3/20,
- luitenant-kolonel LIEVENS : 12/20;

dat dit een gemiddeld cijfer is van 6,25/20 punten; dat het cijfer door verzoeker behaald voor de "vorm" derhalve zeer goed verklaarbaar is : het is gewoon het rekenkundig gemiddelde van de beoordeling verleend door de vier leden van de examencommissie; dat het cijfer toegekend door de verschillende juryleden gesteund is op een gemotiveerd verslag; dat uit de "permanente richtlijnen betreffende de beroepsproeven voor bevordering tot de graad van majoor (...)", inzonderheid punt 8.2.a, blijkt dat de tijdelijke juryleden dit verslag dienen op te maken, op basis van de beoordelingscriteria beschreven in 8.1.f.; dat bij de beoordeling van de "vorm", onder meer, rekening dient te worden gehouden met : taal en spelling, voorstelling van referenties in het verloop van de tekst, met als doel de beweringen van de auteur te staven en de lezer te overtuigen, logische openvolging van de hoofdstukken, evenwicht der verschillende onderdelen (hoofdstukken), correcte formulering van essentiële concepten, definiëring van afkortingen en gebruikte eenheidsmaten, ...; dat uit de stukken van het dossier, zoals neergelegd door de verwerende partij, blijkt dat de verschillende juryleden in hun verslag een motivering hebben gegeven wat betreft de verschillende beoordelingscriteria die bepalend zijn voor de "vorm"; dat uit de beoordeling voor het aspect "vorm" blijkt dat één lid van de examencommissie een duidelijk hoger cijfer heeft toegekend dan de andere leden van de commissie : luitenant-kolonel IMM F. LIEVENS beoordeelt

verzoeker met het cijfer 12/20; dat de drie andere juryleden 6/20 of minder toekennen hetgeen onmiskenbaar een onvoldoende cijfer is; dat verzoeker niet aantoonst dat die lagere cijfers van de drie andere juryleden voor het aspect "vorm" kennelijk onredelijk zouden zijn; dat wanneer de meerderheid der juryleden op het aspect "vorm" lage cijfers toekent men integendeel kan aannemen dat de verschillende juryleden het eens zijn dat verzoeker, wat dit onderdeel betreft, duidelijk onvoldoende scoort; dat verzoeker tevens laat gelden dat de beoordeling van de "inhoud" met 5,25/20 even onverklaarbaar is; dat voor het aspect "inhoud" - waaraan 80 % van de punten van het proefschrift worden toegekend - de juryleden de volgende punten hebben verleend :

- kolonel GERMAIN : 2/20,
- majoor VERLINDE : 5/20,
- majoor PIRLOT : 4/20,
- luitenant-kolonel LIEVENS : 10/20;

dat dit een gemiddeld cijfer van 5,25/20 punten is; dat het cijfer door verzoeker behaald voor de "inhoud" derhalve ook zeer goed verklaarbaar is : het is gewoon het rekenkundig gemiddelde van de beoordeling verleend door de vier leden van de examencommissie; dat het cijfer toegekend door de verschillende juryleden voor het aspect "inhoud" eveneens gesteund is op een gemotiveerd verslag; dat uit de "permanente richtlijnen betreffende de beroepsproeven voor bevordering tot de graad van majoor (...)", inzonderheid punt 8.2.a., blijkt dat de tijdelijke juryleden dit verslag dienen op te maken, op basis van de beoordelingscriteria beschreven in 8.1.f.; dat bij de beoordeling van de "inhoud" rekening dient te worden gehouden met meerdere punten vermeld in 8.1.f.; dat uit de stukken van het dossier, zoals neergelegd door de verwerende partij, blijkt dat de verschillende juryleden in hun verslag een motivering hebben gegeven wat betreft de verschillende beoordelingscriteria die bepalend zijn voor de "inhoud"; dat

uit de beoordeling voor het aspect "inhoud" blijkt dat één lid van de examencommissie een duidelijk hoger cijfer heeft toegekend dan de andere leden van de commissie : luitenant-kolonel IMM F. LIEVENS beoordeelt verzoeker met het cijfer 10/20; dat de drie andere juryleden 5/20 of minder toekennen, hetgeen onmiskenbaar een onvoldoende cijfer is; dat verzoeker niet aantoonst dat die lagere cijfers van de drie andere juryleden voor het aspect "inhoud" kennelijk onredelijk zouden zijn; dat wanneer de meerderheid der juryleden op het aspect "inhoud" lage cijfers toekent men integendeel kan aannemen dat de verschillende juryleden het eens zijn dat verzoeker, wat dit onderdeel betreft, duidelijk onvoldoende scoort; dat de beoordeling van het proefschrift door de vier leden van de examencommissie, wat betreft de aspecten "vorm" en "inhoud", met 6,25/20 en 5,25/20 vervolgens, rekening houdend met de wegingscoëfficiënt, wordt omgezet in een eindresultaat van 13,63 op 50, hetzij 27,26 %; dat, vermits de beoordeling van de beide aspecten van het proefschrift niet als kennelijk onredelijk kan worden aangemerkt, de louter rekenkundige verwerking tot het eindcijfer van 13,63/50 evenmin kennelijk onredelijk blijkt te zijn; dat verzoeker aanvoert dat Prof. Dr. Ir. D. VANDEPITTE, van de Faculteit Toegepaste Wetenschappen, departement werktuigkunde, afdeling produktietechnieken, machinebouw en automatisering, van de Katholieke Universiteit Leuven, verklaart dat het proefschrift van verzoeker een behoorlijke kwotering verdient; dat in dit verband dient te worden vastgesteld dat de genoemde hoogleraar - die overigens geen lid is van de examencommissie - in zijn verslag van 7 juli 1998 besluit dat het proefschrift van verzoeker een behoorlijke kwotering verdient om vier redenen : de auteur brengt een duidelijk en overtuigende visie naar voor, het proefschrift is een interessant werk, het technisch niveau is goed, de tekst is goed geschreven; dat uit de motivering van zijn

beoordelingsrapport van het proefschrift van verzoeker evenwel niet blijkt dat Professor VANDEPITTE rekening heeft gehouden met al de beoordelingscriteria vermeld in de "permanente richtlijnen betreffende de beroepsproeven voor bevordering tot de graad van majoor (...)", inzonderheid 8.1.f.(3) wat betreft de beoordeling van de "inhoud" en 8.1.f.(4) wat betreft de beoordeling van het aspect "vorm"; dat, wat de mondelinge verdediging van het proefschrift betreft, dient te worden vastgesteld dat terzake een beoordeling werd uitgebracht door zes leden van de examencommissie; dat hierbij, overeenkomstig de "permanente richtlijnen betreffende de beroepsproeven voor bevordering tot de graad van majoor (...)", inzonderheid 10.1., drie aspecten werden beoordeeld : taal en houding, waarde van de uiteenzetting en bewijsvoering tijdens de uiteenzetting; dat de toegekende kwotering van die drie aspecten van de mondelinge verdediging van het proefschrift in tabelvorm kunnen worden weergegeven als volgt :

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Taal en houding	13/20	12/20	14/20	12/20	14/20	14/20
Waarde van de uiteenzetting	9/20	9/20	10/20	12/20	12/20	12/20
Bewijsvoering	9/20	7/20	8/20	10/20	11/20	11/20

(1) = luitenant-kolonel SBH DE VROE

(2) = kolonel IMM F. GERMAIN

(3) = luitenant-kolonel SBH J. SWENNEN

(4) = luitenant-kolonel IMM F. LIEVENS

(5) = luitenant-kolonel J. WALTHER

(6) = luitenant-kolonel SBH D. MEGANCK;

dat voor het aspect "taal en houding" het rekenkundig gemiddelde 13,17/20 is, waarbij dient vastgesteld dat het laagste cijfer 12/20 en het hoogste cijfer 14/20 is;

dat voor het aspect "waarde van de uiteenzetting" het rekenkundig gemiddelde 10,67 is met als laagste kwotering 9/20 en als hoogste kwotering 12/20; dat voor het aspect "bewijsvoering" het rekenkundig gemiddelde 9,34/20 is met als laagste cijfer 7/20 en als hoogste cijfer 11/20; dat hieruit kan worden afgeleid dat de beoordelingen van de verschillende leden van de examencommissie onderling niet zeer van elkaar afwijken; dat de beoordelingscijfers van de verschillende juryleden, rekening houdend met de wegingscoëfficiënt, herleid worden tot het eindresultaat van 10,64/20, hetzij 53,2 %; dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing als dusdanig niet aantoonst dat de toegekende beoordeling voor de mondelinge verdediging van het proefschrift "onverklaarbaar" en kennelijk onredelijk is; dat verzoeker bij zijn verzoekschrift wel twee verklaringen voegt van hoofdofficieren die bij de mondelinge verdediging aanwezig waren; dat uit een eerste verklaring van kolonel IMM G. STÉVINS van 29 mei 1998 blijkt dat hij de mondelinge verdediging van het proefschrift als "van goede kwaliteit" "tussen een voldoening en een onderscheiding" beoordeelt; dat uit een tweede verklaring van luitenant-kolonel IMM G. SCHEVERNELS van 30 juni 1998 blijkt dat deze de mondelinge verdediging beoordeelt als "goed tot goed + (14-15/20)"; dat beide genoemde hoofdofficieren ingenieur van het militair materieel zijn, maar geen lid van de examencommissie zijn; dat het feit dat deze twee hoofdofficieren een betere beoordeling aan de mondelinge verdediging toekennen als dusdanig evenwel niet inhoudt dat de beoordeling door zes leden van de examencommissie als kennelijk onredelijk moet worden aangemerkt; dat doordat van de beoordeling van de zes juryleden een gemiddelde wordt berekend, aangenomen mag worden dat de slechtste en de beste beoordelingen elkaar neutraliseren; dat het geenszins aangetoond is dat - zoals verzoeker het stelt - "het cijfer van nipt 10/20

duidelijk mondjesmaat werd toegekend enkel om het (onvermijdelijk) later (informeel) protest van de aanwezigen te milderen"; dat verzoeker aanvoert dat "zowel de formele motivering van de jurybeslissing als de kwoteringen zelf verder volstrekt worden tegengesproken door andere feiten, die even onbetwistbaar zijn"; dat verzoeker vooreerst verwijst naar een verslag van 2 juni 1998 met betrekking tot het "European Armoured Fighting Vehicle Symposium" van 28-30 april 1998 aan de Royal Military College of Science (Shrivenham UK); dat in dit verslag onder meer wordt gesteld dat "de lezing gegeven door Kapt IMM BELS (...) betreffende zijn studie over de mogelijkheden en beperkingen van gepantserde wielvoertuigen in vergelijking met rupsvoertuigen het meest gewaardeerd (werd)", en verder : "Zo wensen (NL) en (UK) het gebruik na te gaan van het voorgestelde BEMAVOCO en multicriteria beslissingsmodel (...)", "Het gebruik van deze studie kan, in de schoot van de (BE) LM, ook een essentiële bijdrage leveren (...)", "Anderzijds heeft deze lezing door een (BE) Mil voor een internationaal forum bijgedragen tot de goede faam van de (BE) Krijgsmacht"; dat verzoeker vervolgens verwijst naar de "bijzondere waardering" van Britse, Nederlandse, Franse en Deense legeroverheden over de studie; dat het hier telkens verslagen van verschillende militaire autoriteiten betreft van de genoemde landen met betrekking tot het rapport dat door verzoeker werd voorgebracht op 30 april 1998 op genoemd symposium; dat het niet kan ontkend worden dat de genoemde rapporten met betrekking tot de voordracht van verzoeker positief en lovend zijn; dat evenwel niet meteen inhoudt dat de beoordeling door de examencommissie op 26 mei 1998 als kennelijk onredelijk dient te worden aangemerkt; dat hierbij moet worden vastgesteld dat de beoordeling van de voordracht op een symposium niet noodzakelijk geschiedt op grond van dezelfde beoordelingscriteria als deze die de

examencommissie op grond van de "permanente richtlijnen betreffende de beroepsproeven voor bevordering tot de graad van majoor (...)" dient te gebruiken; dat overigens blijkt dat de rapporten van de Deense, Nederlandse en Franse militaire autoriteiten rechtstreeks gericht werden aan verzoeker op respectievelijk 2 juli 1998, 2 juni 1998 en 12 juni 1998, dit is na de bestreden eindbeslissing van de examencommissie; dat verzoeker, op het eerste gezicht, in zijn verzoekschrift tot schorsing derhalve niet aantoont dat de toegekende deelkwoteringen of de door de examencommissie op 26 mei 1998 toegekende eindbeoordeling gesteund zijn op onwettige motieven, dat deze beslissingen kennelijk onredelijk zijn en alzo het redelijkheidsbeginsel werd geschonden en er sprake is van een kennelijke beoordelingsfout; dat het eerste onderdeel van het tweede middel niet ernstig is;

3.2.2.2. Overwegende dat verzoeker stelt dat er in casu sprake is van machtsafwending aangezien "de jury in hoofdzaak verzoeker heeft willen benadelen zonder oog te hebben voor de objectieve waarde van zijn proefschrift" en "de schending van het onpartijdigheidsbeginsel in casu de machtsafwending bewijst"; dat verzoeker geen enkele concrete aanwijzing van de beweerde machtsafwending naar voren brengt; dat hij geen begin van bewijs levert van de door hem aangevoerde machtsafwending; dat hij niet aantoont dat de bestreden beslissing werd genomen met een ongeoorloofd oogmerk en dat dit doel het "enig doel" zou zijn; dat de beweringen van verzoeker met betrekking tot de machtsafwending te vaag en te algemeen blijven; dat in die omstandigheden het tweede onderdeel, niet ernstig is;

3.3. Overwegende dat uit het voorgenoemde gebleken is dat niet voldaan is aan de eerste van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2 van de geco-

ordineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien november 1900 achtennegentig, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.